

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-00532/2015-ERU

V Ostravě dne 19. ledna 2015

Č. j. 00532-3/2015-ERU

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v příkazním řízení podle ustanovení § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. KO-00532/2015-ERU s účastníkem řízení, právnickou osobou – **BOHEMIA ENERGY entity s.r.o.**, se sídlem Na Poříčí 1046, 1047/24-26, 110 00 Praha 1 – Nové Město, IČ: 273 86 732 - ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, rozhodl

t a k t o :

I. Účastník řízení, právnická osoba – **BOHEMIA ENERGY entity s.r.o.**, se sídlem Na Poříčí 1046, 1047/24-26, 110 00 Praha 1 – Nové Město, IČ: 273 86 732 (dále jen „účastník řízení“) – se tím, že v rozporu s ustanovením § 30 odst. 2 písm. d) energetického zákona jako obchodník s elektřinou nesplnil povinnost dodržovat parametry kvality dodávek elektřiny a služeb, když nedodržel standard lhůty pro vyřízení reklamace vyúčtování dodávky elektřiny ve smyslu ustanovení § 20 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 540/2005 Sb., o kvalitě dodávek elektřiny a souvisejících služeb v elektroenergetice, ve znění pozdějších předpisů, neboť nezaslal do 15 kalendářních dnů zákazníkovi, [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], písemné vyřízení reklamace vyúčtování dodávky elektřiny pro odběrné místo [REDAKCE] doručené dne 27. března 2013, **dopustil spáchání správního deliktu dle ustanovení § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona.**

II. Podle ustanovení § 91 odst. 13 písm. b) energetického zákona se účastník řízení za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 5 písm. d) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 5 000 Kč** (slovy: pět tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 02615.

III. Podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ustanovením § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníku řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 02615.

Odůvodnění:

I. Úvod

Dne 31. července 2014 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) doručením oznámení o zahájení kontroly podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, kontrolu ve věci dodržování ustanovení § 30 odst. 2 písm. d) energetického zákona.

V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 10. prosince 2014 Protokol o kontrole č. K042114, č. j. 07062-12/2014-ERU. Kontrolovaná osoba neuplatnila vůči kontrolním zjištěním uvedeným v protokole žádné námitky. Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 07062/2014-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 19. ledna 2015, o čemž byl vyhotoven záznam o vložení do spisu č. j. 00532-2/2015-ERU, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení. Současně byly dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto správní orgán přistoupil v souladu s ustanovením § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

II. Popis skutkového stavu

Při kontrole bylo zjištěno, že účastník řízení dne 28. srpna 2007 uzavřel se zákazníkem panem [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE] (dále jen „zákazník“), smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny pro jeho odběrné místo Seifertova 447/53, 130 00 Praha, [REDAKCE] (dále jen „dotčené odběrné místo“).

Za odebranou elektřinu, resp. sdružené služby dodávky elektřiny, pak účastník řízení zákazníkovi za období od 22. ledna 2011 do 7. února 2013 vystavil následující daňové doklady:

- č. [REDAKCE], vystavený dne 9. února 2012, znějící na částku - [REDAKCE] Kč (periodické vyúčtování 22. ledna 2011 – 31. ledna 2012),
- č. [REDAKCE], vystavený dne 10. února 2013, znějící na částku - [REDAKCE] Kč (periodické vyúčtování 1. února 2012 – 31. ledna 2013),
- č. [REDAKCE], vystavený dne 13. února 2013, znějící na částku [REDAKCE] Kč (mimořádné vyúčtování 1. února 2013 – 7. února 2013).

Dne 21. března 2013 byla účastníku řízení doručena reklamace zákazníka, ve které mj. požaduje přepočítání fakturace, která byla provedena na základě odhadů stavu měřidla tak, aby byla spotřebovaná elektřina účtována v cenách platných v době, kdy byla spotřeba elektřiny skutečně realizována. V reklamaci zákazník zároveň uvádí, že pro svou vlastní potřebu si stavy měřidla v dotčeném odběrném místě v minulých letech zapisoval každý měsíc, a že v případě potřeby tyto údaje může poskytnout.

Účastník řízení zákazníkovi zaslal dopis ze dne 24. března 2013, kterým mj. potvrzuje přijetí jeho reklamace ze dne 21. března 2013 a informuje ho, že jeho reklamaci bylo přiděleno číslo [REDAKCE]. V tomto dopisu účastník řízení zároveň žádá zákazníka o zaslání jím uváděných stavů měřidla, které si dle jeho informace evidoval.

Zákazník doručil účastníku řízení svou evidenci o stavech měřidla pro dotčené odběrné místo dne 27. března 2013. Zákazníkem zasláná evidence stavů měřidla za minulé roky byla podkladem potřebným pro vyřízení reklamace, tudíž jako datum přijetí reklamace je dále uvažováno datum 27. března 2013.

Dne 2. dubna 2013 odeslal účastník řízení provozovateli distribuční soustavy reklamaci s požadavkem na opravu spotřeby elektřiny v dotčeném odběrném místě za období leden 2011 až únor 2013. K reklamaci směřované účastníkem řízení provozovateli distribuční soustavy byla přiložena evidence stavů měřidla dodaná zákazníkem a bylo v ní požadováno použití zákazníkem odečtených stavů měřidla nebo provedení skutečného odečtu stavu měřidla a provedení přepočtu spotřeby v daném období dle typového diagramu dodávky. Provozovateli distribuční soustavy byla reklamace účastníka řízení doručena 2. dubna 2013.

Provozovatel distribuční soustavy odeslal účastníku řízení odpověď na jeho reklamaci téhož dne, tj. 2. dubna 2013, doručena účastníku řízení byla téhož dne. V odpovědi na reklamaci distributor uvedl, že provedl opravu odhadů pro fakturaci za období od 22. ledna 2011 do 7. února 2013, a to dle odečtů zákazníka, které byly přiloženy k reklamaci. Opravné údaje pro fakturaci distribuce elektřiny za uvedené období byly účastníkem řízení přijaty dne 3. dubna 2013.

Účastník řízení dopisem ze dne 3. dubna 2013 informoval zákazníka o tom, že jeho požadavek předal k prověření provozovateli distribuční soustavy, který odpovídá za měření spotřeby elektřiny a správnost údajů pro fakturaci, a že o vyjádření provozovatele distribuční soustavy jej písemně vyrozumí.

Dne 10. dubna 2013 byl pro dotčené odběrné místo účastníkem řízení vystaven vrubopis – opravný daňový doklad č. [REDAKCE] k dokladu č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE]. Předmětný vrubopis byl zákazníkovi odeslán dne 29. dubna 2013.

Dne 22. dubna 2013 doručil účastník řízení provozovateli distribuční soustavy reklamaci týkající se dotčeného odběrného místa. V reklamaci je uvedeno, že v rámci opravy údajů měřidla v předešlé reklamaci došlo i k opravě stavů měřidla ke dni 7. února 2013, které pro původní vyúčtování nahlásil zákazník. Účastník řízení v rámci této reklamace požadoval opravu stavů měřidla ke dni 7. února 2013 na původní hodnoty (stav nahlášený zákazníkem pro mimořádné vyúčtování).

Účastník řízení dopisem ze dne 22. dubna 2013 oznámil zákazníkovi, že jeho reklamaci evidovanou pod č. [REDAKCE], jejímž předmětem je nesouhlas vyúčtovanou spotřebou elektřiny ve fakturách č. [REDAKCE], č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE] postoupil k prověření provozovateli distribuční soustavy, který odpovídá za měření spotřeby elektřiny a správnost údajů pro fakturaci, a že dosud neobdržel adekvátní vyjádření provozovatele distribuční soustavy, bez něhož nemůže reklamaci zákazníka dořešit, přičemž po obdržení reakce ze strany distributora bude zákazníka obratem informovat.

Dne 22. dubna 2013 zaslal provozovatel distribuční soustavy účastníku řízení odpověď týkající se dotčeného odběrného místa, ve které distributor uvádí, že pro opravu stavů měřidla byly použity stavy měřidla, resp. samoodečty zákazníka z evidence stavů měřidla dodané v rámci reklamace ze dne 2. dubna 2013. Distributor vyhodnotil reklamaci podanou účastníkem řízení dne 22. dubna 2013 jako neopodstatněnou.

Z výše uvedeného vyplývá, že odpověď účastníka řízení na reklamaci zákazníka, doručenou účastníku řízení 27. března 2013, byla zákazníkovi odeslána 29. dubna 2013, a to spolu s opravným vyúčtováním vystaveným dne 10. dubna 2013, tj. písemná odpověď na reklamaci zákazníka byla odeslána dne 29. dubna 2013.

III. Právní hodnocení

Správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona se dopustí držitel licence na obchod s elektřinou tím, že poruší některou z povinností uvedených v ustanovení § 30 odst. 2 energetického zákona.

Podle ustanovení § 30 odst. 2 písm. d) energetického zákona je obchodník s elektřinou povinen dodržovat parametry kvality dodávek elektřiny a služeb.

Požadovanou kvalitu dodávek a služeb souvisejících s regulovanými činnostmi v elektroenergetice stanoví vyhláška č. 540/2005 Sb., o kvalitě dodávek elektřiny a souvisejících služeb v elektroenergetice, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“).

Podle ustanovení § 20 odst. 1 písm. a) vyhlášky je standardem lhůty pro vyřízení reklamace vyúčtování dodávky elektřiny zaslání písemného vyřízení reklamace zákazníka na vyúčtování dodávky elektřiny nebo na nevrácení zaplacených přeplatků, a to do 15 kalendářních dnů ode dne doručení reklamace.

Ustanovení § 20 odst. 2 vyhlášky stanoví, že spočívá-li důvod reklamace vyúčtování dodávky elektřiny ve vyúčtování distribuce elektřiny a dodavatel nebo dodavatel sdružené služby ve lhůtě podle odstavce 1 písm. a) reklamuje vyúčtování distribuce elektřiny podle § 17, lhůty podle odstavce 1 po dobu vyřizování reklamace vyúčtování distribuce elektřiny neběží.

V rámci příkazního řízení bylo zjištěno, že účastník řízení je držitelem licence na obchod elektřinou č. [REDAKCE] s datem zahájení licencované činnosti dne 1. ledna 2006. Účastník řízení vyúčtoval za období od 22. ledna 2011 do 7. února 2013 daňovými doklady č. [REDAKCE], č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE] zákazníkovi dodávku elektřiny, a to na základě uzavřené smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny pro dotčené odběrné místo.

Dne 27. března 2013 byla účastníku řízení ze strany zákazníka doručena reklamace vyúčtování dodávky elektřiny.

Dne 2. dubna 2013 zaslal účastník řízení ve smyslu ustanovení § 17 vyhlášky č. 540/2005 Sb. provozovateli distribuční soustavy reklamaci, kdy tato reklamace byla provozovateli distribuční soustavy doručena tentýž den. Tato reklamace byla vyřízena dne 3. dubna 2013, tj. za 2 dny.

Dne 22. dubna 2013 zaslal účastník řízení ve smyslu ustanovení § 17 vyhlášky č. 540/2005 Sb. provozovateli distribuční soustavy další reklamaci, kdy tato reklamace byla provozovateli distribuční soustavy doručena tentýž den. Tato reklamace byla vyřízena dne 22. dubna 2013, tj. za 1 den.

Písemná odpověď účastníka řízení na reklamaci zákazníka ve smyslu ustanovení § 20 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 540/2005 Sb. byla zákazníkovi odeslána dne 29. dubna 2013.

Celková doba vyřízení reklamace vyúčtování dodávky elektřiny zákazníka, kterou uplatnil u svého dodavatele, účastníka řízení, pro dotčené odběrné místo, byla (po odečtení doby, kdy lhůta pro vyřízení reklamace účastníku řízení neběžela – 3 dny), 30 dní.

Účastník řízení tedy nedodržel lhůtu 15 kalendářních dní k zaslání písemného vyřízení reklamace vyúčtování dodávky elektřiny zákazníkovi k dotčenému odběrnému místu, čímž nedodržel standard lhůty stanovený ustanovením § 20 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 540/2005 Sb., a tedy porušil ustanovení § 30 odst. 2 písm. d) energetického zákona.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky deliktu podle ustanovení § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona. V této

souvislosti se Úřad nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. V daném případě účastník řízení svým jednáním dvojnásobně překročil lhůtu k zaslání písemného vyřízení reklamace zákazníka na vyúčtování dodávky elektřiny. V jednání účastníka řízení je tedy možné shledat jistou společenskou nebezpečnost (škodlivost) spočívající v nezanedbatelném snížení kvality služeb souvisejících s regulovanými činnostmi v elektroenergetice. Jednání účastníka řízení tedy naplnilo znaky materiální stránky správního deliktu.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů shromážděných v řízení nicméně existence takových okolností nevyplývá.

Lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, a správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

IV. Uložení pokuty

Za správní delikt podle ustanovení § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona lze uložit podle ustanovení § 91 odst. 13 písm. b) téhož zákona pokutu až do výše 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obrátu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen postupovat podle ustanovení § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlédnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení.

Charakteristickým znakem správních deliktů právnických a podnikajících fyzických osob je mimo jiné i to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na míru jejich zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek, za vzniklý stav. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu podnikatelské činnosti

počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy.

V řízení bylo zjištěno, že účastník řízení porušil povinnost uloženou mu primárně ustanovením § 30 odst. 2 písm. d) energetického zákona vůči jednomu zákazníkovi. Účastník řízení zároveň překročil lhůtu pro zaslání písemného vyřízení reklamace na vyúčtování dodávky elektřiny pouze o 15 kalendářních dní. Tyto skutečnosti vyhodnotil správní orgán jako okolnosti, které závažnost správního deliktu snižují.

Následky správního deliktu pak vzhledem k výše uvedenému správní orgán hodnotí jako méně závažné, přičemž k této skutečnosti přihlédl při stanovení pokuty rovněž jako k polehčující okolnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení je evidován v rámci jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, kdy rozhodnutím Úřadu, č. j. 13929-6/2012-ERU, ze dne 30. listopadu 2012 byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši 60 000 Kč, a to za spáchání správního deliktu dle ustanovení 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, k čemuž správní orgán přihlédl jako k přitěžující okolnosti.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Vzhledem k tomu, že správní orgán stanovil pokutu ve výši 5 000 Kč, tj. na samé spodní hranici zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad.

Po zvážení všech okolností ve smyslu ustanovení § 91d odst. 2 energetického zákona byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 5 000 Kč, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. při samé dolní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň ji považuje za odstrašující, a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly